

אלו מציאות פרק שני בבא מציעא

כה.

עין משפט נר מצוה

נ א מיי פט"ו מהלכות
אבדה ה' ז סמג עשין
עד טו"ש ח"מ סי' רכב
ספ"ק י'
נא ב מיי' שם פט"ו
הלכה י סמג שם
טו"ש' שם ספ"ק ט'
נב ג מיי' שם הלכה ט'
טו"ש' שם ספ"ק ח'
נג ד מיי' שם הלכה י'
סמג שם טו"ש' ח"מ
ס' רכב ספ"ק י'
נד ה מיי' שם פט"ו הל'
ג סמג שם טו"ש' שם
ספ"ק ז'
נה ו מיי' שם פט"ו הל'
טו סמג שם טו"ש' שם
ספ"ק ז'
נז ז מיי' שם פ"ד הל' י'
סמג שם:
נח ח ט מיי' שם פט"ו
הלכה י' סמג שם
טו"ש' ח"מ סי' רכב
ספ"ק י'
נח י מיי' שם פט"ו הל'
ג ב סמג שם טו"ש' שם
ח"מ ספ"ק י'
נבב כ מיי' שם טו"ש' שם
ספ"ק י'
כ ל מ מיי' שם טו"ש' שם
ספ"ק י'.

לעני רש"י
אשכוליוני' ש'
[אשכוליוני' שן] מדרגות.

מוסף רש"י
ברכות ברה"י כגון עדה
ויעוה שאין רוב בני אדם
לדקן זה יש משוטט
שולטין זה (לעיל כב).

רבינו הנגאל (המשך)
הלכות הפירות בתר צנא
גרייה בא מי שתנן סימני
צנא נוטל גם הפירות.
והא דתני רובה הלה כמה
שבידו בצנא דלית ליה
אוגנים ובמנא הפירות
בחוקי הפירות צנא
דאמרי' הני פירי דבחוקי
לאו מן הצנא אישתפוק
דאלו מנה אישתפוק הוו
להו אישתפוכי כולהו
דהא לית לה לצנא אוגנים
אלא הני פירי דבחוקי
לאחרנא אינון לפיכך וכה
בהם מוצנאן דהא דבר
שאינו בו סימן ניהו.
צבירי פירות. ש"מ מנין
הוי סימן. ג' מטבעות זו
על גבי זו חייב להכריז.
פ' כמגדלים מכוונות
אבנים זו על גבי זו אין
אחת עורפת על חבריתה.
מפורזין שלו הא אי הוו
שלחופי משלחפי שאין
מישבות זו על גבי זו
אלא מקצתן עליה ומקצתן
יוצאה מעליה כגון כנפי
הכרובים כהרסי' בסוף
המורה את הבית ודלמא
שלחופי הוו משלחפי
אחריו ועיקר דמתרגמי
בדונס אוקרן ישראל
שכל את ידיו שלחופינין
לירדו. אסקנין כל שאנין
עשויים כמגדלים מפורזין
ניהו והרי הן שלו ורחאי
לתא ומיעצא עיליה
והוא עילוי מצעי זהו
כמגדלים. בעי ר' ירמיה
כשיר או כשרה או

הא בבובא וכיתנא. פ"י רש"י דמתני' כבובא וכיתנא וקשה
דקמני מנא פירות וי"א דכיתנא אקרי פירי כדאמרין
(בבבא'סית רבה) ויצא קין מפרי האדמה זרע פשתן הביא ודוחק
ונראה דמתני' צננא ופירי דכיון דלאין הפירות מחזירים יחד אילו
מן הכלי נפלו היה קצת נשאר מהם
צכלי אצל פשתן שקשור צידה יכול
להיות שצכלי היה ונפל ור"ח פ"י
דפריך אמאי דקאמר מקצתן על גבי
קרקע חייב להכריז ורמניהו מנא
דבר כו' צא בעל סימן ונטל את שלו
זכה המוצא צמה שצידו היינו מה
שצחקו אע"פ שיש בפנים קצת פירות
ואפילו בעל כלי אומר שכולן שלו
ולפי זה גרס בסמוך הא והא
דלמשהי' ציה:

שמעת מינה מנין הוי סימן.
אע"ג דפשיטא ליה
לעיל' דמדמשקל הוי סימן מדה ומנין
נמי הוי סימן צעי לאחוכיו הלא
ממתני' ולעיל (דף כד.) נמי דקמני
אצל מנא שנים חייב לא קאמר ש"מ
מנין הוי סימן (א) דלא אלימא ליה
צרימא למפשוט מינה) אי נמי דמלי
למדחי דמנין ותרווח הוי סימן:
והוא שעשויין כמגדלין. אי מנין
הוי סימן צמה שעשויין
כמגדלין ידעינן דדרך הינוח הוא
צמתי לא סגי דטבעא מוכרי אצל
זם מקום הוי סימן אפילו צמתי
ועשויין כמגדלין ידעינן דדרך הינוח
הוא דלי צמתי אפי' עשויין כמגדלין
לא ידעינן דדרך הינוח הוא דלימור
דרך נפילה הוא דלמתי הכי א"כ
לקמן מנא פריך (א) (אלו יומתן) מנא
אריא תלתא אפי' צמתי סגי וי"ל
דשפיר משני טבעא מוכרי:

הא גופא קשיא. אמתני' לא פריך
דמנין למימר דג' מטבעות
היינו פירוש דלצבירי מעות:
כאצני
מפורזות הרי אלו שלו הא משלחפי שלחופי חייב להכריז אימא סיפא
עשויין כמגדלין חייב להכריז הא משלחפי שלחופי הרי אלו שלו תנא כל
שאין עשויין כמגדלין מפורזות קרי להו (א) א"ר חנינא לא שנו אלא של שלשה
מלכים אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז היכי דמי אי דעשויין כמגדלין
אפילו של מלך אחד נמי ואי דאין עשויין כמגדלין אפילו של שלשה
מלכים נמי לא אלא אי אתמר הכי אתמר לא שנו אלא של מלך אחד
כעין שלשה מלכים (א) (אבל של מלך אחד אינו חייב להכריז) והיכי
דמי דעשויין כמגדלים רויחא תתאה ומציעא עילוייה וזוטא עילוייה מציעא
דאמרינן אנוחי אנחינהו אבל של מלך אחד דכולהו כי הדדי ניהו אע"ג
דמנחי אהרדי הרי אלו שלו אימר אתרמויי אתרמי ובהדי הדדי נפול
ורבי יוחנן אמר אפילו של מלך אחד נמי מכריז (א) מאי מכריז
מנין מאי איריא תלתא אפי' תרין נמי אמר רבינא (ב) (ט) טבעא מכריז
ה' בעי ר' ירמיה כשיר מהו כשורה מהו כחצובה מהו כסולם מהו
(ו) פשוט מהא חדא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבובא **כל שאילו של**
מכנים לה קיסם בניניהו ונוטלם בבת אחת חייב להכריז בעי רב אשי

כאצני
היינו פירוש דלצבירי מעות: (א) ופירוש דמנין לג' מטבעות: (ב) ופירוש דמנין
דמנין למימר דג' מטבעות
היינו פירוש דלצבירי מעות:
כאצני
מכריז (א) מאי מכריז
מנין מאי איריא תלתא אפי' תרין נמי אמר רבינא (ב) (ט) טבעא מכריז
ה' בעי ר' ירמיה כשיר מהו כשורה מהו כחצובה מהו כסולם מהו
(ו) פשוט מהא חדא דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבובא **כל שאילו של**
מכנים לה קיסם בניניהו ונוטלם בבת אחת חייב להכריז בעי רב אשי

שלשה מטבעות זו ע"ג זו. בגמרא מפרש סימנייהו: **גב' טעמא**
דמנא כו'. התם הוא דלומר שהפירות לצעל הכלי: **הא כלי**
ולפניו פירוס. הרי אלו הפירות של מוצאן. ואע"פ שהכלי לצעל
הסימן את הכלי יחזור ואת הפירות יעבד לו ולא אמרינן מהאי
מנא נפל: **מקלסן כלי כו'.** הדבר
מוכח דהנך דעל גבי קרקע דהנך
הוא חייב להחזיר למי שיתן סימן
בכלי וכן מעות לצעל הכיס: ה"ג
מנא דבר שאין בו סימן כלו דבר
שיש בו סימן. כגון מעות לפני כיס:
חייב להכריז. על הכל ויתנו המעות
לצעל הכיס: **צא בעל סימן ונטל**
את שלו. את הכיס ואמר אין המעות
שלי וזה הלה צמעות: **הא.** דקמני
הרי אלו שלו: **צבובא ויכנסא.**
גיגית מוטלת ופשתן לפניה דודאי
האי פשתן לאו מכובא נפל דאי מינה
נפל הוה משמיר צה והוא הדין לכיס
ולפניו מעות מהאי טעמא. והא
דקמני חייב צננא ופירי דעבדי
דשקרי ונפלי מיניה כולהו: **הא**
דקמני חייב דלמשהי'. ואיכא
למימר ה"ג דלצבירי מיניה נפל:
והא דלא אשטייר. כיון דקמס ננא
יש לו אוגנין כפוליס לתוכו אי מתוכו
נפל הוה משמיר ציה דלואוגנין מעבדי
ליה: ה"ג **הא והא דלא אשטייר ציה**
מדי: **הא דאיה ליה אוגנין.** לאו
מיניה נפל דלי מיניה נפל הוה
משמיר ציה מיניה: **ש"מ מנין הוי**
סימן. דלי לאו הכי מנא סימן איכא:
מני לצבור פירוס. דאין כאן מנין
(א) מנא סימניה מקום דכיון דלצבירין
הינוח הוה ויהיב סימנא בנקוס
פלוגי הנחתים: **מני לצבירי פירוס.**
סימני מנין (א). דהוי מדחי ליה לא הא
תפשוט ולא הא תפשוט: **והא**
שעשויין כמגדלין. לקמיה מפרש
ששלשתן רחבין זה מזה ומניח מלמטה
את הרחב ועליו את הצבירי ועליון
הוא הקלר שצבירי כמגדל זה העשוי
היסוד רחב ומקלר ועולה וכי מנחי
הכי אלא דרך נפילה הוה אלא דרך
הינוח והיה דעמו לחורז ולטלן ושכח
הלך נוטל ומכריז וזה צא ומתן
סימן ואומר מגדלין היו עשויין: ג'
מטבעות. שאין דומות זו לזו
צרתן: **משלחפי שלחופי.** מקלסן
זו על חצירתה ומקלסן על גבי
קרקע: **חייב להכריז.** אלמא כי
האי גונא לאו דרך נפילה הוא:
של שלשה מלכים. קס"ד שלל
היו צורותיהם שוות שכל מלך כותב
שמו וזורתו על מטבע שלו: אי
דעשויין כמגדלין. שאין שוין צרתן
ומנחים כמו שפירשית: **אפילו של**
מלך אחד. שזורת שלשתן שוות:
של מלך אחד קעין שלשה מלכים.

הגהות הב"ח
(א) גב' טעמי מנחי:
(ב) רש"י ד"ה מני
צבור וכו' ובמא סימניה:
(ג) ד"ה מני צבירי וכו'
מנין הוא דהוי:
הגהות הגר"א
[א] גב' רב פפא וכו'.
י"ב הרמב"ם פסק כמלוה
אוקימתא דר"פ אצל ל"ח
השמיטה. והר"ש ו"טור
פסקו גם לר"י: [ב] שם
ואיכא הא והא דלא
אשטייר בה מדי וליק
הא דלא' אוגנין. ננא
הא דלא' אוגנין ננא
ואיכא הא והא דלא
אוגנין וליק הא דמשהי'
אפי' לגבי פירי הא דלא
מדחי אפי' לגבי פירי
כ"ל' ויכ"ס מרש"י ד"ה
והא כו' דקמס ננא כו'
אצל הר"ש גורס כגורסא
שלו וע"פ ודעבדי ריבוי
מנחי כו' רב ספ"ק ד"ה
[ג] שם א"ר תינה כו'.
י"ב ויכ"ס הר"ש ו"פ
אצל הרמב"ם השמיטה
דק"ל דר"ח ור' יומתן
פלוגי אלצה דר"י מגדלין
ופסק כ"י יומתן וע' ד"ף
(שמפרש הרמב"ם וע'
י"י: [ד] שם (פשוט מהא
חדא ד) אמר. אות ד'
ממלת דלמר עס ג' מלות
שלפניו ומקלסן צבוליס
וי"ב הרמב"ם ל"ג לא אלא
גרס אמר ר"י כו' ויכול
לא אשטייר וקמס צב"ע
כאן וע' הרמב"ם:

רבינו הנגאל
מצא פירות בכלי או
כלי כמות שהוא וכו'
אמרי' נתנא להא דתני
רבנן מצא כלי ולפניו
פירות כיס ולפניו מעות
הרי אלו שלו. מקלסן
בכלי ומקלסן בקרקע
חייב להכריז ואם בא
ישראל ונתן סימניו בכלי
נוטל על הפירות וכן
כל כניצא בהן. ודמינן
עלה הא דתניא מצא
דבר שאין בו סימן בדי
דבר שיש בו סימן (א)
נוטל הדבר שיש בו
סימן וזכה הלה בדבר
שאין בו סימן. ופירקנן
הא והא בצנא ופירי
וכגון שנתורו מן הפירות
בצנא ולא קשיא את
דתני חייב להכריז דמשמע
שכחודיו גם הפירות בצנא
דאית ליה אוגנים והן
כפופות לתוכה דאמרי'
הא צנא איתתפא דהני
פירי אישתפוק מן הצנא
והני פירי (דאישתפוק)
(דאשתיירין) בגוה אוגנים
מנעום מלהשפך בחוק
(א) נראה אלו גרס בצנימא השני נוטל ומכריז וטל נטל הדבר וכו' ועי' בתוס' כאן ד"ה הא גירסא רבינו ופירוש.